

How To Be Dead

Derece : NC-18. (18 yaşın altındakiler için uygun değildir.)

Özet : İnsanlar her şeyi geri alabileceklerini, ve bildiklerini sanırlar. Ancak sadece iki şeyi geri alamazlar, ve bilseler de anlatamazlar : zaman ve ölüm.

Çift: Pansy/Harry

Notlar I : Tarih, 15.01.07..

Notlar II : Bu senaryonun fikri, *Tu Veneno*'yu yazarken, alternatif bir çıkış yolu arayan chat-yorumların birinde ortaya atıldı.. O senaryo için imkansız bir fikirdi, amma velakin, bu senaryoyu oluşturdu..

Notlar III : Ölümlerden geri dönme ve arada kalanlar hakkında 2 büyük senaryo okudum şimdiye kadar, biri bir Dramione senaryosuydu, ve ben okurken *hala* bitmemişti, řu anda ne durumda bilmiyorum, adını da unuttum.. Dięeri ise *Just One Left*'ti, yazarlığı Dilek'teydi.. Orda AU bir evren işlenmişti, ama o zamanlar dahi o fikirden çok hoşlanmış ve kendisini tebrik etmiştim.. Kardeř bir senaryosunu ilerde durup dururken benim yazacağımı ise düşünmemiştim..

Notlar IV : HP evreninde ağır senaryolar yazmak hem kolay hem zor.. Kolay çünkü konu zaten ağır, zor, çünkü kendinizi de depresyona sokmanız gerekiyor :) řu aralar sınav stresinde olduğum için belki başarabilirim :)

Notlar V : Senaryoya dair bazı fikirlerim oldu, bazılarıysa hala oluşmadı, satırlarla oluşacak :)

How To Be Dead

"emin misiniz bayan parkinson?"

genç kadın başını sallarken görevli iç çeker ve

"siz bilirsiniz.. ama bilmelisiniz, dedikodula-"

"biliyorum, anahtarı ver.."

adam iç çekerek anahtarı ona verir ve sonra sanki arkasından hayaletler koşuyormuş gibi cisimlenerek yok olurken pansy parkinson elinde bir anahtar, önündeki yıkık dökük binaya bakar..

Grimmauld Place, 12 numara.

S: CHRISTOPHER BECK – REMEMBERING

yıkık dökük eşyalar, yanmış, kömürleşmiş duvarlar, her yerde lanet izleri..

kırık eşyalar, porselenler, camlar, tahtalar..

genç kadın sadece topuklarının sesinin duyulduğu büyük binanın ortasında, kimsenin yıllar geçse de girmeye cesaret edemediği evin, evinin ortasında, savaşın son anlarının geçtiği salonda dururken hiçbir şey nefes almıyordu..

sanki, gecenin bu karanlığında, bu ev de ölmüştür..

pansy merdivenleri çıkmaktan emin olamazken arkasında bir çıtırtı duyar, ve irkilerek o tarafa dönerken bir kedi yıkıntılarının arasından çıkıp öbür tarafa gider, sanki onunla ilgilenmiyor, ya da korkmuyordur, gerçi doğrudur, bu evde bulunan en korkutucu şey değildir genç kadın, ve tekrar önüne dönerken bunu neden yaptığını hala bilmiyordu..

harry potter daha vasiyetname yapmadan öldüğü için, o ölünce Grimmauld son Black üyesine, yani draco'ya kalmıştır, ama o gün o kadar çok kişi ölmüştür ki, pansy 1 hafta sonra draconun vasiyeti sayesinde genç adamın bütün mal varlığının, tüm Malfoy, Black ve Potter kasalarının ona geçtiğini öğrenince ne düşüneceğini şaşırması, ama bu eve gelebilmesi, içeri girebilmesi 3 yılını almıştır..

genç kadın büyücü dünyasının en zengin kadını, hatta en zengin insanıdır, ama hala kendisine bırakılan 3 kasaya da dokunmamış, tek bir galleon bile harcamamıştır, hala kendi ailesinin mal varlığıyla geçiniyordu, işe ihtiyacı yoktur, ama genç kadın bir şeye başlama zamanının geldiğini düşünmüş, kendine yeni bir ev bulması gerektiği kararına varmışken hiç yoktan bir yerden aklına grimmauld gelmiştir..

büyük ev, savaştan sonra doğal olarak bir harabeye dönmüştür, ve savaşın son gecesi o kadar büyük bir kara büyüü içinde barındırmıştır ki, bir ay boyunca kimse eve girememiştir.. sonra, yavaş yavaş, bariyerler sönmeye başlamış, ve en sonunda sadece hak sahiplerine izin verir olmuştur..

o zamana kadar da, evin gösterdiği direnç, büyücü dünyası için bir kara leke durumuna gelmesine yetmiştir, kimse eve girmeyi değil, yanından geçmeyi bile düşünmüyordu, hiçbir şey olmamış gibi davranılıyordu, sanki bu evde eskiden onlarca kişi yaşamamış, ya da son gece iki ölüyle savaş sonuçlanmamış gibidir..

hala kimse ne olduğunu tam olarak bilmiyordu.. bildikleri tek şey, voldemortun eve geldiği, ve bir daha da çıkmadığıdır.. pansy o geceyi hatırlıyordu, bir anda londrada bir yerlerden büyük yeşil bir ışık patlamış, nerdeyse göz gözü görmez olmuştur..

ama harry de evden çıkmamıştır.. bir gün, iki gün, dışarda tehditler, denemeler, yalvarışlar..

pansy de o gece kalabalığa karışmıştır, neler olduğunu görmek istemiştir, büyük bir kalabalık, yoldaşlık ve ölüm yiyenler bir arada, ne olduğunu anlamaya çalışıyorlar, ve bir an sonra bütün ölüm yiyenler acıyla yere yığılıyorken ayakta sadece üçlüden geriye son kalan grangerla kendisi kalıyor, birbirlerine bakıyorlarken granger önüne dönerek evin bariyerlerini yıkmaya çalışmaya devam ederken snape onun koluna asılarak yapmamasını söylemiştir, ama artık çok geçtir..

ertesi sabah, tek öğrenebildikleri şey, artık voldemort diye birinin olmadığıdır.. ama nasıl, kimse bilmiyordu..

pansy o günleri hatırlıyordu, ilk başta büyük arama partileri, sonra gittikçe azalan, azalan, ve yok olan arayışlar..

herkes yaşayan çocuk'a minnettar olmuştur, ama ölümünü umursayan olmamıştır, sanki öyle olması gerekmiştir, olmuştur, ve bitmiştir, şimdi yaralarını sarmaları gerekiyordu..

ve herkes yarasını sarmıştır da.. pansy, evin incelenmesi için izin vermiştir, ama kendisi gelmemiştir.. inceleme sonuçlarında evin üzerine yüklenen enerjiyi attığında normal bir eve döneceği açıklanmıştır..

normal bir ev.. potter ve voldemortun öldüğü bir ev ne kadar normal olabilir?

pansy dedikoduları elbette duymuştur, hayaletler, ruhlar, ansızın patlayan sihirler.. ama hiç birinin manası yoktur, genç kadın aldırılmamışken mutfakta, mutfağın durumuna bakıyordu ki arkasında biri cisimlenir, pansy o tarafa dönerken blaise ona bakarak "ciddi olamazsın.."

pansy tekrar önüne dönerken ciddi olduğunu söyler, blaise ürpermiş, eve bir bakış atarak ilerlerken konuşur

"istediğin tüm evlere sahip olabilirsin pansy-"

"bunu istiyorum.. ve zaten benim.."

"neden bu evi istiyorsun? burası yıkılmalı.."

pansy ona dönerken yeşil gözleri sakindir, mırıldanır

"niye? temelleri ve sütunları hala sağlam, hızlı bir çalışmayla eski haline dönebilir.. ve burası güzel bir evdi blaise, çocukken gelirdim.."

blaise iç çekerken fısıldar

"o burda öldü.."

"o? voldemort?"

"hayır, öbürü.."

pansy gülerek ona bakarken cevaplar

"7 yıl boyunca önünde oturduğün çocuğun adını söyleyemiyor musun?"

blaise gözlerini devirirken fısıldar

"burda onun adını söyleyemezsin-"

"söylersen ne olur? gelir mi?"

blaise şıştlerken pansy hayretle gülüyordur, devam eder

"blaise inanılmazsın! voldemorttan korkman gerekirken, potterdan mı korkuyorsun?"

blaise yine şıştlerken pansy gözlerini devirerek önüne döner ve

"yarın adamları buraya gönder.. burda oturmak ve her gün potterın adını söylemek istiyorum.."

blaise onun korkunç olduğunu söyleyip yok olurken pansy pencereden black mezarlığına bakıyordu..

pansy ertesi gün, istemeye istemeye çalışan adamlara bakarken gözlerini devirir, en azından ev sihirli bir ev olduğu için hızlı bitiyor, sihirleri kaldırabiliyordur, genç kadın üst katta beğendiği bir odayı kendi odası olarak beyan eder, ve ilk olarak oranın tadilatına başlanır, aşağıda da malfoy şirketlerinden bir grup, alt katı tamir ediyordur, pansy memnun olmuş, evine giderken evde bir sürü mektup onu bekliyordur, hepsi grimmauld tepkileridir, genç kadın gözlerini devirerek hepsini çöpe atarken onlara inat bunu yapıyordur..

"güle güle kullanın bayan parkinson.."

genç kadın işçilerin başkanının gözlerinde bunu nasıl yapacağını sorduğunu okuyabiliyordur adeta, gülümseyerek teşekkür eder, ve işçiler cisimlenerek yok olurlarken genç kadın yenilenmiş, ve özenle, büyülerle, eski haline getirilmiş yeni evinin ortasında dururken birden şömineler yanar, genç kadın otomatik büyüye irkilirken sonra rahatlar ve salonda ilerleyerek kanepelerden birine otururken şimdi ne yapması gerektiğini düşünür..

"bir iş?" pansy başını sallarken ikisi mutfakta, masanın iki tarafına oturmuşlardır, blaise dikleşirken cevaplar

"aslını istersen, hogwarts-"

"hogwarts istemiyorum hayır-"

"kötü anılar mı pansy?"

pansy ona hahalarken cevaplar

"7 seneyi orda harcadım zaten, neden yine gideyim?"

"minik çocuklar ne olacak?"

"siz bakın o çocuklara-"

"potterın evinde yaşayan biri için korkunç sözler bunlar.."

pansy ona bir bakış atarken devam eder

"başka bir şey aklına gelmiyor mu?"

"pansy, tamamen zevk için çalışacaksın.. ama gerçekten işe ve paraya ihtiyacı olan insanların yerini işgal etmeyeceğin bir şey bulmalısın.. ve hogwarts gerçekten iyi bir çözüm, tılsım ve büyülerde oldukça iyisin.."

"hepimizin iyi olduğu bir şey vardır-"

"evet, draco iksir, granger biçim, potter karanlık sanat-"

"ah artık ismini söyleyebiliyorsun-"

"-lara karşı savunma, weasel hiçbir şey,-"

"o da bir şeyler yapmıştır-"

"eminim yapmıştır, ama ne olduğunu hiç bilemeyeceğiz.. sen tılsım ve büyüler, ben de aritmansi.. iyi bir altılıydık.."

"weasel?"

blaise sırtırken pansy iç çeker ve bilmediğini söylerken demlik öter, blaise kalkarak çayları koyar..

blaise isterse ilk gecesinde burda kalabileceğini söylerken pansy ona öyle bir bakış atmış ve arkasından ya potter gelirse o zaman ne yapacağını sormuşken blaise cevap vermeden yok olmuştur, pansy gözlerini devirerek evin koruyucu büyülerini oturtur, ve hogwarts konusunu düşünerek üst kata çıkarken büyük ev kocaman ve boştur, her yerde eşyalar vardır, ama sanki kalabalık ve mutluluk dolu olması gerekiyordur, ve esas savaşa kadar da yoldaşlığın eviyken pansy öyle olduğunu duymuştur, ama şimdi öyle değil ve sanki eksiktir, genç kadın odasına girer ve kapıları arkasından kapatıp bordolarla, ahşaplarla süslenmiş odasına bakarken tamirciler odaya gri ya da yeşil sokamadıklarını söylemişlerdir, pansy iç çekerek yatağa ilerler ve otururken yarınki manşetleri tahmin edebiliyordur..

sabah, pansy kapının çalmasıyla uyanırken üzerini sihirle değiştirir, ve dışarı çıkıp merdivenleri inerken kapıyı açtığında hermione granger'ı görürken ikisi de birbirlerine bakarlar, hermione sessiz, sorar
"girebilir miyim?"
pansy başını sallar, ve kenara çekilirken hermione içeri girer..

"çok güzel olmuş.. tıpkı eskisi gibi, yetenekli işçiler çalışmış olmalı-"
"evet, en iyilerdi.."

hermione de başını sallarken üst katta yürüyorlardır, genç kadın pansynin yatak odasının önünde durur, ve sessiz bir nefesle kapının koluna parmaklarıyla dokunurken fısıldar
"burası onun odasıydı.."
pansy şaşkınca ohlarken hermione kolu çevirir, ve çift kanatlı kapı iki yöne açılırken hermione önündeki odaya bakar, sonra hafifçe gülümseyerek döner ve yoluna devam ederek öbür merdivenlerden aşağı inerken pansy odasına bakıyordur, döner ve onu takip eder..

"neden evi yıktırmadın?"

ikisi mutfakta, pansy neden hiç yemek odasını kullanmadığını bilmiyor, yine masada otururlarken ona bakarak cevaplar
"bilmiyorum.. yıktırmak istemedim.. hem sadece bir ev, ama herkes sanki bir yılanmış gibi kaçıyor.." hermione hafifçe gülümserken mırıldanır
"bodruma inme o zaman.. gerçi sen çatal dili konuşamıyorsun, dert olmaz.."
pansy ona bakarken hermione cevaplar
"bodrumda özel mahzenler var.."
pansy hafifçe gülümserken hermione çayını karıştırıyor, kaşığıın poselende sesi mutfağı dolduruyorken genç kadın bir süre sonra durur ve mırıldanır
"evi görmek isteyenler olacaktır.."
"bu evde anısı olan çok kişi kalmadı.."
"biliyorum, ama merak edenler var.."
pansy kafasını kaşırken cevaplar
"sana ve diğerlerine kapı her zaman açık granger.. burda yaşadıklarınız oldu, ve ben bunların üzerine çöreklenmiyorum.. ama burası sadece bir ev, bunu anlamayacakları içeri sokmayacağım, burası bir mabed olmamalı, potter bile bunu istemezdi sanıyorum.."
"harry hiçbir zaman ilgiyi istemedi zaten.."
"ölmesi iyi olmuş o zaman.."
hermione ona bir bakış atarken pansy genzini temizler, ve sonra kalkarak bardağını lavaboya bırakırken hermione konuşur
"cinin yok mu?"
"senin sorman garip.."
hermione gülümserken cevaplar
"bu ev cinsizdir.. kendi cinini getirmen gerek.."
"onlar aile cinleri, aile evlerinde kalmalarını tercih ederim.. cine ihtiyacım yok.."
"ev büyük pansy.."
"hallederim.."
hermione başını sallar, ve kalkarken konuşur
"seni görmek güzeldi, ve umarım burada güzel şeyler olur, yeterince karanlık ve yıkık dökük kaldı.." pansy ona bakarken mırıldanır
"iyi yaptığımı düşünüyorsun.."
hermione gülümserken onaylar
"burası yok olması gereken bir ev değildi.. harry burayı çok severdi.. yıktırsaydın üzülürdüm.." pansy sessiz kalırken hermione onaylar ve dönerek çıkar, birkaç saniye sonra ana kapının da sesi duyulurken pansy onun bardağını alıp lavaboya döner, ve kendi

bardağının tezgaha ters çevrildiğini görünce kaşlarını çatar, sonra hermioneninkini de yıkayarak tezgaha bırakır, salona ilerler..

S: SNOW PATROL – HOW TO BE DEAD

Please don't go crazy, if I tell you the truth
No you don't know what happened
And you never will if you don't listen to me while I talk to the wall
This blanket is freezing, it's been out in the hall.

gece, artık genç kadının mektupları ve iletişim adreslerinin Grimmauld olduğu bütün büyücülük dünyasınca öğrenilmişken pansy odasında, harynin odasında, büyük yatağın ortasında sırt üstü yatmış, tavandaki işlemeleri izliyorken bir ses duyulur
"odama giren sayılı kadınlardan birisin.."
pansy bunu duyunca kaskatı kesilirken gözlerini açıp kapatır, tavan hala aynıyken genç kadın başını kaldırır, ve ilerde, sırtını kapiya dayamış potteri görünce bir çığlık atar..

pansy yataktan fırlamış, ayakta, ilerdeki adama bakarken şoktan ses bile çıkartamıyordu, ilerdeki adam da ona bakıyorken pansy yutkunur ve başını sallar, görüntü yok olmazken hala cam gibi nettir, potter ağzını açacakken pansy elini kaldırarak durdurur, potter başını sallarken sessizlik biraz daha devam eder, en sonunda genç adam dayanamayarak konuşur
"bak, daha beni ne kadar görebileceğini bilmiy-"
"öldün mü? gerçek misin? sen misin? nerdeydin?"
genç kadın ona ilerleyerek elleriyle hissetmek için yüzünü tutar ve genç adamın buz gibi olduğunu görünce irkilerek ellerini çekerken harynin gözleri üzüntülüdür, pansy şokla ona bakıyorken ikisi de bir şey söylemez..

"öldüm, orası kesin.."
pansy derin nefesler alarak ona bakıyorken potter, kahrolası *harry potter* karşısında, ona bakıyor, ve *konusuyordu*, pansy odağını toplarken genç adam devam eder
"ama bir şeyler ters gitti, ya da gitmedi, bilmiyorum, ama böyle kaldım.."
"nasıl?" potter omzunu silkerken cevaplar
"böyle.. arada.."
pansy kurumuş dudaklarını nemlendirirken fısıldar
"hayalet yani?" hary kaşlarını çatarken mırıldanır
"sanmıyorum.. yani-" genç adam uzanıp onun koluna dokunur, pansy ona dokunan soğuklukla tekrar kendini çekerken hary devam eder
"daha önce hiç maddesel olmadım.. neden *şimdi* oldum bilmiyorum.."
"yani.. yani sen.. şimdi.. oh."
hary kaşını kaldırırken pansy şokla fısıldar
"3 senedir burda mıydın sen şimdi?"
hary başını sallarken pansy sessizce elini ağzına kapatır..

"gözlüklerin yok.."
hary kaşlarını çatarak elini gözlerine götürürken mırıldanır
"yok mu?" ve olmadığını o da görünce pansy odada dolaşmaya başlıyor, cevaplar
"ölünce kusursuz oldun belki de.."
hary onun saçmaladığını söylemezken pansy eliyle çenesini sıvazlıyor, gezip duruyor, sonunda konuşur
"hayalet değilsin belli, yoksa cisim kazanamazdın, ama bir şey olmuşsun, o da belli.."
hary ona bakıyorken pansy elini indirir ve ona bakarak
"bilmiyorum.. grangerı çağırmalıyım, o biliyordur.."

harry başını sallarken pansy odadan dışarı çıkar, harry sessiz, öylece durmaya devam ederken elini saçlarına götürür ve geri atacakken kolunu göremeyince kaşlarını çatar, ellerini açarak önüne tutarken yine görünmez olmuştur, panikle genç kadının peşinden ilerleyerek kapıyı açar ve koridora çıkarken pansy koridorda ilerliyordur, harry arkasından seslenip elini uzatırken yine kolları olduğunu görür, ve kaşlarını çatarken pansy merdivenleri iniyordur, harry arkasından bakar..

"yok mu? ah, tamam, geldiğinde acilen grimmaulda gelmesini söyleyin.." ve genç kadın şömineden ayrılp sıkıntı içinde, parmaklarıyla oynarken kanepelerden birine çöker, harry de salonun ortasında, ayakta duruyordur, pansy sıkıntıyla kalkıp tekrar odaya gidip yatağa oturur, ve kafasını kaşıyarak ateşe bakarken yine arkasından gelmiş harry de kendi düşüncelerinde kaybolmuş, sesini çıkartmıyordur..

pansy sabah gözlerini açtığında yatakta sırt üstü yatıyor, güneş odaya giriyordur, genç kadın esneyerek kalkarken korkunç bir rüya görmüş, kafasını sallayarak gerçekliğini kendine oturturken ayaklarını yataktan sallandırır ve ayakkabılarını ne zaman çıkarttığını düşünür, hatta ne zaman yatağın içine girdiğini de bilmiyordur, çarşafı itip kalkarken siyah uzun saçlarını başının arkasına atarak banyoya girer, yüzünü yıkar, dişlerini fırçalar, sonra yüzünü kurulayıp odaya girdiğinde içerdeki harryi görünce zıplayarak küfreder..

"inan potter, seni rüyamda görmüş olmayı dileyebileceğimi düşünmezdim, ama şu an diliyorum.." harry ona bakarken cevaplar "rüya olmayı inan ben de isterdim.. hermine geldi, aşağıda.." pansy kaşlarını çatarken gerçekten bir an sonra kapı çalınca, pansy onu geçerek dışarı çıkar ve merdivenleri inerken potter da bir nefes arkasındadır, pansy gözlerini devirir ve kapıyı açarken hermine elinde çantası, pansye bakarak "ne oldu?" pansy de ona bakarken eliyle sol omzunun arkasındaki harryi gösterir, hermine kaşını kaldırırken harry derin, ve soğuk bir nefes bırakır..

"harry?"
"evet-"
"burada?"
"evet-"
"şu anda?" pansy iç çekerek evet derken herminenin ona inanmadığını adeta görebiliyordur, genç kadın ona bakarken mırıldanır "pansy, işe gitmem gerek-"
"granger, doğruyu söylüyorum, mugglemişsin gibi davranma, hayaletlerin gerçek olduğunu biliyorsun-"
"hayaletse şu anda gözükebilmeliydi, isteseydi-"
"bilmiyorum niye yapmıyor, potter, niye yapmıyorsun?" harry iç çekerken cevaplar "yapamıyorum.."
pansy hermineye dönerken yapamıyormuş der, hermine ise ona kocaman gözlerle bakıyordu, pansy ayağa kalkarken konuşur "ben deli değilim granger! sen gördüğünü söylesen aşkından delirdin derdim ama adamı tanımadığımı ve hayranı olmadığımı ikimiz de biliyoruz! fantazi falan da kurmuyorum, ve aklım başımda-"
"ama söylediklerinin bir manası yok pansy.. görünemiyorsa bile bir şeyleri hareket ettirebiliyor olmalı-" pansy onun arkasında bir yere bakar, ama sonra gözlerini devirirken hermine ona bakarak "onu da mı yapamıyormuş?" pansy ayağını yere vururken konuşur

"bak, gerçekçi olduğunu biliyordum ama-"
"özellikle bu konuda öyleyim pansy.. harry öldü, ne kadar acı olsa da.. ve bu evde onunla ilgili şeyleri hissetmen doğal, o hem bu evi çok seviyordu, hem de burda öldü.. voldemorta dair şeyler hissetmediğin için, ya da onu *görmediğin* için mutlu olmalısın.."
pansy bakışlarıyla onu öldürürken hermione konuşur
"izninle, gitmem gerekiyor.."
ve onu geçerek salondan çıkarken pansy harrye bakar, genç adam mırıldanır
"kanıt olmadan inanmayacağı belliydi.."
"neden çağırmama izin verdin o zaman aptal?"
"tek çaremin sen olduğunu kendin anlamanı istedim.."
pansy arghlayarak koltuğa çökerken dış kapı kapanıyordu..

"nasıl çaren olabilirim, daha ne olduğunu bile bilmiyoruz!"
"araştırabiliriz, böyle kalamam parkinson-"
"ne yapacağız potter, senin yerine birini kurban mı vereceğiz?"
harry ona bakarken pansy iç çekerek ayağa kalkar ve
"bak.. ölmemene sevindim, gerçekten.. ve bütün ev senin, istediğin gibi kullan, ama benim işlerim, ve bir *hayatım* var.. izninle.."
genç kadın onu geçerek kapıya ilerleyecekken potter onu kolundan tutar ve kendine çevirirken pansy sol tarafının adeta donduğunu hissederek konuşur
"bırak beni-"
"bırakamam.. pansy-"
"adıma mı geçtin şimdi de-"
"pansy, bu durumdan kurtulmam lazım.. denemediğimi mi sanıyorsun? eve giren herkese varlığımı belli etmeye çalıştım-"
"eve iki senedir kimse giremiyordu-"
"hermione girebiliyordu.. snape de öyle.. ama ikisine de ulaşamadım.."
pansy ona bakıyorken harry onun kolunu bırakır, ve yaşamın sıcaklığı genç kadına dönerken pansy yanaklarının ısındığını hisseder, harry ise devam ediyordur
"ama sen.. o ilk gece içeri girdiğinden beri bir şeyler farklıydı, anladım.. ses çıkarttığımda duydun, sonra yanındayken kahve fincanını tezgaha koyabild-"
"sendin demek!"
"evet, bendim.. ve dün gece, sana görünebildim.. sadece senin yanında cisim olabiliyorum, başkaları göremese de.. demek ki bir umut var-"
"ama neden ben? bizim aramızda bir bağ yok ki-"
"grimmauld'un sahibisin pansy.."
pansy ona bakarken yeşil gözler onu delip geçiyordur adeta, harry fısıldar
"içinde ne var, ne yok görebilirsin.."
pansy sessizce ohlarken harry de başını sallar..

"ne yapacağız?"
"kabul ediyor musun?"
"başka çarem var mı aptal hayalet? peşimi bırakmayacağın belli.."
harry bunu duyunca mutlulukla gülümser, pansy bir an afallarken harry mırıldanır
"ne oldu?"
"hiç.." harry kaşlarını çatarken pansy iç çekerek cevaplar
"sadece.. seni görmeyeli gerçekten uzun zaman olmuş potter.."
harry derin bir nefes alarak başını sallarken mırıldanır
"doğru.. yıllar sana iyi davranmış, daha güzel olmuşsun.."
"iltifatla yolunu elde edemezsin-" harry gülerken pansy de hafifçe gülümser ve
"sen de fena değilsin.. öldüğün gibisin-"
"yaralı mı?" pansy ona bakarken
"yaralandın mı?" harry ona bakarak
"öldüm parkinson.."
pansy hafifçe gülerken başını sallar ve sonra cevaplar

"hayır yaralı değilsin.. genel görüntüyü kasetmişim.."
harry başını sallarken hafif bir sessizlik olur, genç kadın sorar
"ee? ne yapacağız?"

"snapele konuşa-"
"hayır, kara büyü olduğumu düşünecektir-"
"öyle misin peki?"
harry ona bakarken pansy gözleri büyüyerek ayağa fırlar ve gerilerken harry de ayağa kalkarak ellerini açar ve
"pansy hayır-"
pansy esasını çekerek ona tutarken bağırır
"voldemort olmadığını nerden bileceğim?! ya potterın görüntüsünü aldıysan!?"
"pansy benim!"
"O DA ÖYLE DİRDİ APTAL!"
harry dehşete düşmüş, panikle ona bakarken cevaplar
"nasıl ispat edebilirim ki?! benim yemin ederim-"
ama pansy onu geçerek kapıları açıyor ve ana kapıya doğru gidiyorken harry arkasından koşarak seslenir
"PANSY HAYIR-"
"SAKIN BANA DOKUNMA!"
harry çenesine doğrultulmuş asayla durarak ona bakarken konuşur
"benim, gerçekten.. potter.. nasıl ispatlayabilirim? voldemortun bilemeyeceği şeyler sor bana, sadece sen ve benim bildiğimiz-"
"voldemort kafana da girdiyse ne olacak-"
"voldemortun kafama giremediğini herkes biliyor parkinson, 7. sınıfa dair istediğini sor-"
"ya bu evde girmeyi başardıysa-"
"O ÖLDÜ DEĞİL Mİ?!"
pansy bir adım geri atarken harry de kızgın, panik, korku dolu, bağırır
"o öldü! ben kazandım! daha neyi ispat etmem gerekiyor, benim gerizekalı, ve bir soru sor!" pansy sessiz, yutkunurken aklına hiçbir şey gelmiyordu ki sorsun, karşısındaki yeşil gözlere bakarken sesi titreyerek sorar
"bir-bir iksir dersinde seninle ortak olmuştuk.. ve ah, şey için kavga etmiştik-"
"kırmızı atkın.. gryffindor olduğunu söylemişim ve atkıyı kafama fırlatmıştın.."
pansy ağzı açılarak ona bakarken harry de ona bakıyordu, genç kadın başını iki yana sallarken fısıldar
"yine de snape'i çağıracağım.."
harry tamam derken pansy de başını sallar..

snape grimmaulda aylar sonra tekrar cisimlenmiş, sorar
"ne oldu bayan parkinson-"
"efendim, harry.. potter.."
snape kaşlarını çatarken pansy derin bir nefes alır ve
"bakın, deli olduğumu düşünmeden önce-"
"ilk olarak söyleyeceğinizi söyleyin.."
pansy iç çekerek cevaplar
"harry ölmemiş.."
snape ona bakarken sessizdir, birkaç saniye geçer, sonra yarım dakika olur, bir dakikaya yakın bir süre boyunca snape pansye bakmaya devam ederken harry mırıldanır
"göz temasını kırma, dayan.."
pansy yine bir nefes alırken bir süre sonra snape mırıldanır
"ilginç bir teori.. neye dayandığını sorabilir miyim?"
pansy başını sallarken anlatmaya başlar..

"anlıyorum.."

"anlıyor musunuz gerçekten?"

snape ona bir bakış atar, pansy susarken genç adamın bakışları odada geziyor, bir süre sonra usulca konuşur

"potter şu anda burda mı?"

pansy başını sallarken bıkkın, cevaplar

"yanımda duruyor.."

snapein bakışları derhal o tarafa dönerken pansy eliyle solunu gösterir, genç adam oraya bakarken sanki onu görüyordur, bir süre sonra mırıldanır

"konuşabiliyor musunuz?"

pansy evet derken snape başını yana yatırmış, sorar

"nasıl geçtin?"

pansy kaşlarını çatarken harrye bakar, genç adam da kaşlarını çatmıştır, sonra ahalar ve keyifle cevaplar

"ateş duvarı.."

pansy hiçbir şey anlamamış, mırıldanır

"ateş duvarıymış.."

snape'in bakışları bunu duyunca değişirken pansy onun inandığını anlar, harrynin anladığını da anlar, çünkü buz gibi bir el sol koluna yapışmıştır, ama o anda snapein gözlerinin büyüdüğünü görünce pansy korkar..

pansy ne olduğunu sorarken snape'in nutku tutulmuştur sanki, genç adam fısıldar

"gördüm.. bir saniye, ama gördüm.. ne yaptıysan tekrar yap potter.."

pansy solundaki harrye dönerken harry de ne yaptığını düşünüyordur, genç kadının

kolunu bırakır, sonra tekrar tutar, snape tekrar şaşkınlıkla dururken pansy bir an sonra

devamlı kolunun tutulup bırakılmasıyla heyler ve kolunu çekerken snape ona bakar,

pansy susarken kolunu geri uzatır, harry tekrar tutarken gülümser hafifçe, ve genç

kadının tenine bakarken pansy sanki en değerli şeymiş gibi hisseder bir an, ve başını öbür tarafa çevirirken snape düşünüyordur..

"ilginç, gerçekten.. elbette hala düşünülmesi gereken şeyler var, mesela bu bir kara büyüye-"

"değilim snape, tanrı aşkına!"

"sus potter.." pansy şokla ona bakarken snape gözlerini devirir ve

"tahmin ettim.. o olduğuna bir kanıt aslında.. evet, devam etmek gerekirse, öncelikle

kara büyü kısmının araştırılması gerekiyor, zira bu hayaletimsi şey voldemortsa,

üzgünüm, onu daha da parçalamamız gerekecek.."

pansy başını sallarken ikisi de harry orda değilmiş gibi konuşuyorlardır, snape düşünceli gözlerle devam eder

"ama eğer bu pottersa, hatta değilse bile, bunu kimse bilmemeli.. birisine söylediniz mi bayan parkinson-"

"granger'a söyledim ama inanmadı.."

"daha iyi.. aklına yattığında geri gelecektir, o zamana kadar uzakta kalsın.. yarın okul

açılıyor, devamlı buraya gidip gelemem, ama iletişimde olacağı-"

"blaise bana tılsım profesörlüğünün boş olduğunu söyledi.."

snape ona bakarken mırıldanır

"doğru.." pansy kaşını kaldırırken harry hadi hadi diye mırıldanıyordur, snape sessiz, arkasına yaslanırken cevaplar

"olabilir aslında.. hem beraber çalışabiliriz, hem de buraya rahatlıkla gelip gidebiliriz, grammauld ve hogwarts arasında sihir köprüleri kurulmuştu, hala devam ediyor olmalı,

şimdi siz de faydalanabilirsiniz.."

"siz fayd-"

"evet benim için kurulmuştu zaten.." pansy başını sallarken snape konuşur

"güzel, ben ayarlamaları yapayım, ve bayan parkinson, ders 9da başlıyor.."

pansy başını sallarken snape çevresine bakar, harry uzanıp pansynin kafasını yakalarken genç kadın heyler ama ikisi de aldırma, snape iç çekerek harrynin tarafına bakarak sessiz, mırıldanır
"umarım sensindir.."
ve sonra cisimlenerek yok olurken pansy saçlarını düzeltiyordur, harry öbür koltuğa çöker..

pansy gece, mutfakta yemek hazırlıyorken harry içeri girer ve girer girmez yine cisim olurken konuşur
"sağol-"
"daha bir şey yapmadım.."
genç kadın yemeği tabağa geçirirken harry mırıldanır
"zor olmalı.. düşmanına yardım etmek.."
"savaş biteli çok oluyor.."
ve iskemleye otururken harry de karşısına geçer, genç kadın bir süre sessizlikte yemeğini yerken harry onu izliyordur, o sırada bir crack duyulur ve blaise belirirken harry ona bakar, pansy ise şarabını yudumluyordur, blaise harrynin çekmiş olduğu iskemleye otururken harry feryat ederek yere düşer, pansy ona bakarken blaise mırıldanır
"ev ne kadar soğuk.."
pansy bakışlarını ona çevirirken harry yerde, sakinleşmeye çalışarak derin nefesler alıyordu..

harry yerde, duvarın dibine dayanmış, elleri başında, öylece ilerdeki bir noktaya bakıyordu pansy ve blaise konuşuyorlardı, genç adam da kendine bir tabak almış, pansynin yarın hogwarsta başlayacağını öğrenmişken kaşlarını kaldırmıştır, konuşur
"yarın beraber gidelim istersen-"
"gerek yok, burda hogwartsa özel kapılar varmış, snape söyledi, ordan gideceğim.."
blaise ahalarken sırtarak mırıldanır
"belki ben buraya gelirim.."
pansy hafifçe gülümserken cevaplar
"çok beklersin.. yalnız yaşayacağımı belirtmiştim-"
"öbür evinde de yalnız yaşıyordun, ama arada geliyordum.."
pansy ayağa kalkarak tabağını alırken sırtır ve lavaboya giderken blaise de tabağını kaldırarak onu takip eder, bulaşığı yıkayan genç kadının saçlarını kenara çekip arkasında, boynunu öperken mırıldanır
"sana bir cin hediye edebilirim.."
pansy gülümseyerek sırtını ona dayarken harry ikisine bakıyordu, sonra kalkarak dışarı çıkarken pansy iç çeker, ve tabağı yıkamaya devam ederken blaise sessiz, onun işini bitirmesini bekliyor, genç kadının boynunu hafifçe öpmeye devam ediyordu..

harry aşağıda, salonda, yukarda ne olduğunu açık ve net bir şekilde duyabiliyordu onun için bu evde duvar kavramı diye bir şey yoktur, her şeyi netlikle görüp duyabiliyordu, gözlerini yumarak öbür tarafa döner ve ona bir faydası olmayan ateşe yine de daha da yaklaşırken derin nefeslerle ölü aklına duvarlar çekerek duymamaya çalışıyordu, ama başaramazken geri yatarak tavana bakar ve bitmesini beklerken iç çeker..

blaise genç kadının şakağını öper ve yarın görüşeceklerini söylerken pansy başını salları, geri uzanarak keyifle gerinirken blaise bir an sonra cisimlenerek yok olur, 2 saniye sonra kapı açılır ve harry içeri girerken pansy heyleyerek çarşafı üzerine çekiyordu, harry o tarafa gelirken konuşur
"bak, aşk hayatın inan beni ilgilendirmiyor, ama lütfen, ve lütfenin altını çiziyorum, bu ev dışında yapar mısın?"
pansy sana ne derken harry ona bakarak
"benim için duvar diye bir şey yok.."

pansy ona bakarken bir süre sonra anlar ve harry onun pembeleştiğini görünce genç kadın bakışlarını ondan kaçırarak şakağını kaşır ve
"ah.. pardon.. bilmiyordum-"
"ben de öyle, ama lütfen bir daha olmasın.."
pansy başını sallarken ona bakar ve
"çok mu kötüydü?"
harry hafifçe gülümserken cevaplar
"3 senedir yalnızım.."
pansy ona awlarken harry sırtır ve kapıya ilerlerken mırıldanır
"iyi geceler.."
pansy de iyi geceler mırıldanıp geri uzanırken kapı kapanır, genç kadın iç çeker..

harry gece, ondan uzun süre ayrı kalmayı istemiyor, sanki bağları kopacakmış gibi geliyorken cisim olmadan onun odasında belirir, ve karanlıkta uyuyan, şöminenin ışığının usulca ona vurduğu genç kadını izlerken ilerleyerek yere oturur, ve sırtı duvara dayalı, yastığında yan dönmüş, yastığına sarılarak uyuyan genç kadını izlerken pansy ağız aralanarak nefes alır ve başını daha da yerleştirirken harry başını geri, duvara dayar..

pansy sabah, alarm sesi yerine yanında usul bir 'hadi kalk'ı duyarken gözlerini açar, harrynin yeşil gözleri ona bakıyorken pansy sabah sessizliğinde onun gözlerine bakar, ikisi sessiz, birbirlerine bakmaya devam ederlerken pansy gözlerini kaçıır ve yastığına dönerek yüzünü oturturken harry de geri çekilerek konuşur
"saat 7.. yeteri kadar vaktin var.."
pansy tamam derken harry yine duvardaki yerine geçer, pansy bir süre sonra yan dönerek mırıldanır
"potter.."
harry ona bakar, pansy gülümseyerek fısıldar
"çıplağım."
harry ohlar ve ayağa kalkıp dışarı çıkarken pansy gülerken çarşafı iter ve doğrulur..

pansy aşağı inmiş, saçlarını düzeltirken konuşur
"kahvaltıyı orda edeceğim herhalde, burda yapmama gerek yok.. şimdi gidip odamı göreyim, sınıfımı göreyim, ne öğreteceğimi öğreneyim, benden nasıl profesör olur?"
"snape bir şey görmüş olmalı-"
"evet, boşluk.."
harry gülümserken mırıldanır
"tılsımlarda iyi olduğunu hatırlıyorum.."
pansy başını sallarken esasını kontrol eder, sonra ona dönerek konuşur
"ben yokken cisimlere dokunabiliyor musun?"
"evde kimse yokken evet, problemim yok.."
"güzel.." ve genç kadın esasını sallar, harry kaşlarını çatarken pansy konuşur
"üç evin de kütüphanelerini birleştirdim, hepsi burda-"
"üç ev?"
"potter, malfoy ve parkinson.. black kütüphanesi yandı, üzgünüm.."
harry başını sallarken bir süre sonra mırıldanır
"potter? potter kütüphanesi?"
pansy gömleğini düzeltirken aynada kendine bakıyor, cevaplar
"elbette, niye?" harry şaşkın, ona bakarken mırıldanır
"potterların evleri mi var?" pansy gülümseyerek ona dönerken sorar
"kimse sana söylemedi mi?"
"hayır?"
"ah harry.." ve önüne dönerken harry mırıldanır
"artık isimlere mi geçtik?"
pansy gülümserken kendinden memnun olmuş olacak, aynayı bırakıp ona döner ve

"potterların evleri var elbette, ve hepsi senindi, elbette.. ama artık benim.."
"hala nasıl olduğunu anlamamış olsam da.."
pansy gülerek yürürken harry de peşindedir, genç kadın konuşur
"sen ölünce, vasiyet bırakmadığın için büyücü dünyasındaki her şeyin kalan tek yasal akrabana gitti, o da draco.. o da ölünce onun vasiyetiyle her şey bana geçti.."
"black eşyalarımı anlarım, ama potter eşyalarım niye sana geçiyor?"
pansy ona dönerken cevaplar
"siriusla aranda bağ yok muydu? vaftiz baban değil miydi? kan akrabana yoksa büyü akrabalarına bakarız.."
harry ohlarken pansy başını sallar, sonra ona bakarak
"oldum mu?"
"dalından düşmek üzeresin.."
pansy hahalar ve sonra konuşur
"kütüphanede araştırmaya başla, ben de hogwarstaki konulara bakacağım.."
harry başını sallarken pansy bir süre sonra sorar
"iyi olacağına emin misin?"
harry ona bakarken cevaplar
"3 senedir gelip kontrol bile etmedin-"
"bilmiyordum-"
"-ama şimdi sahip çıkıyorsun, güzel.. ve iyi olurum.."
pansy başını sallar, sonra sorar
"şu kapılar.. nerde?"
harry iç çekerken cevaplar
"her yerde.. burdan hogwartsa cisimlenebilirsin.."
pansy bunu duyunca keyifle ahalar harry gözlerini devirir, pansy gülümser ve yok olurken harry iç çekerek kocaman evde durur bir an, sonra arkasını dönerken yine bir ses duyulur ve pansy belirir, harry o tarafa dönerken genç kadın gülümser
"test ettim.. görüşürüz potter, evi yakma.."
harry gülerek gözlerini devirirken pansy yok olur..

harry kütüphanede, bir sürü kitabın ortasına çökmüş, ölüm sonrası sihirli ne bulduysa araştırırken malfoy ve black kütüphanesinin muhteşemliğine kani olmuştur, seri bir şekilde kitapların birbiriyle bağlantılarını incelerken ana kapıya yapılan bir girişi hisseder, izinsiz biri içeri girmeye çalışıyordur, genç adam bir an sonra orda belirirken kapı açılmış, birkaç adam içeri giriyordur, harry onlara bakar..

"hala eşyası yoktur-"
"evi restore etmişler, mutlaka bir şeyler vardır, odası yukarda olmalı-"
ve adamlar yukarı çıkarken harry çaresizdir, bir şey yapamıyordur, onları takip ederek ne yapmak istediklerini anlamaya çalışırken dördü de harrynin odasına girerler, ve harrynin gözleri önünde her şeyi yakıp yıkarak, duvarların boyalarını, kağıtlarını sökerek, yerlerdeki döşemeleri kaldırarak altlarına bakarken sonra mahzene gitmeye karar verirler, ve oraya da inerlerken bir şey bulamazlar, harry merdivenlere oturmuş, bekliyorken adamlar girişe çıkarlar, ve bir tanesi konuşur
"yakalım, mutlaka bir şey çıkacaktır, bir iz olmalı-"
"nasıl bir iz, senin evdeki yılan kalıntıları gibi mi-"
"şişt!-"
"evde kimse yok ki-"
"bilemezsin, sus orard!"
orard öfleyerek susarken bir an sonra alevler etrafı sarmaya başlar, harry ayağa kalkarak derin bir nefes alır, ve başını duvara dayarken adamlar alevlerin evi tamamen sarmasını beklerler, sonra dışarı çıkarlar harry onların cisimlenmelerini bekler, sonra şöminelerden birine giderek uçuç tozunu fırlatır ve snakein adını bağıır..

hogwartsta, dersin ortasında, bir anda şöminedeki alev canlanırken snape o tarafa döner, ama hiç kimse görünmez, ya da ses vermezken öğrenciler kıkırdaşıyorlardır, snape elini kaldırarak onları susturur, ve alevlere ilerlerken yüksek sesle konuşur
"kim o?"

cevap olarak içeri bir şey düşer, profesör eğilip baktığında bir kaşık görünürken kaşığı eline alır, ve tutulacak yerdeki black armasını görünce ayağa fırlar..

"ne oldu?"

ama tabii ki cevap gelmezken snape alevleri görünce öksürür, sonra asasını sallayarak bütün alevleri rahatlıkla keserken camlar açılır, her yer havalanırken snape kaşları çatık, evi inceliyordu, sonra yukarı çıkar ve harynin odasına giderken yıkıntılardan ne olduğu anlaşılır, genç adam iç çekerek her şeyi eski haline çevirirken mırıldanır

"aptallık.. daha sıkı bir güvenlik büyüğü koymak gerekecek.. saldırıların arkası kesilmeyecektir.."

yine cevap gelmezken snape mırıldanır

"gerçekten lordun arkasında bıraktığı bir şey var mı?"

genç adam tabii ki de cevap alamazken iç çeker ve

"araştırma yaptığını umuyorum, bayan parkinson kütüphaneleri kombine ettiğini söyledi.." ve bunu söylerken snape kütüphaneye ilerler, gerçekten de içerde açılmış onlarca kitabı görünürken hary bir an onun yüzünde memnuniyeti görür, gözlerini devirirken konuşur

"kendimi kurtarmaya bakıyorum, elbette araştıracaktım.."

ama snape doğal olarak, hatta iyi ki onu duymazken konuşur

"gece geleceğim, devam et.."

ve sonra yok olurken hary iç çekerek yere çöker..

S: MAROON 5 – SECRET

I know I don't know you, but I want you so bad.
Everyone has a secret, but can they keep it
Oh no they can't.

pansy akşam eve cisimlendiğinde sessiz, koridorlarda ilerler, ve kütüphaneye girerken hary birden yoktan varolur, genç kadın yerde oturmuş kitap okuyan adamın yanına çökerken fısıldar

"iyi misin?"

hary başını sallarken sayfasını çeviriyordu, pansy iyice yere otururken mırıldanır

"benim günüm de güzeldi.. birinci sınıflar beni çok da zorlamadı.."

hary güzel derken pansy ona bakar, sonra iç çekerek kalkar ve dışarı çıkarken hary boş boş satırlara bakmaya devam ediyordu..

gece, snape de gelmiş ve kendini kütüphaneye kapatmışken pansy şöminenin önündeki kanepede öğrenci dosyalarını inceliyor, arada snapein sorduğu sorulara harynin yanıtlarını veriyordu, üçü de sessizce otururlarken pansy ilerde boş boş oturan genç adama bakar ve

"potter.."

hary ona bakar, pansy asasını sallar ve genç adamın önündeki kitabın sayfası çevrilirken hary kaşlarını çatır, pansy mırıldanır

"okusan iyi olur, ritmik çevrilişe soktum.."

hary hafifçe gülerek önüne dönerken pansy onu izler bir süre, sonra dosyalarına geri döner..

snape gecenin ilerleyen saatlerinde, bir sayfa daha çevirirken pansy fısıldar

"pansy, burda üşürsün-"
snape başını kaldırarak o tarafa bakarken mırıldanır
"potter?"
ama cevap gelmezken snape genç kadının tarafına bakmaya devam ediyordu..

"potter?"
harry ona bakarken sorar
"duydun mu? duyabiliyor musun?"
ama snape o tarafa bakıyor, cevap vermezken harry pansye döner ve yine dürterken sabırsız, konuşur
"pansy kal-"
"potter!"
harry eli pansynin üzerinde, ona bakakalırken fısıldar
"duyuyor musu-"
"şu anda duyuyorum, pansynin sesiyle konuşuyorsun, onun dudakları oynuyor, görmüyor musun? ne yapıyorsun?"
"hiçbir şey, hiçbir şey yapmadım! pansye kalkmasını söyl-"
"ona dokunuyor musun-"
"kolunu tutuyorum-"
"bırakma."
harry tutuşunu daha da garanti altına alırken snape o tarafa bakıyordu, genç adam yine bir an görünüp kaybolurken snape nereye bakacağını anlamış, konuşur
"bayan parkinsonla aranda bir bağ var, bu açık.. ama şimdi öğrenmek istediğim bu değ-"
"ne olduğunu öğrenmek istiyorsun, değil mi?"
snape başını sallarken harry iç çekerek yerde, diğer eliyle alnını sıvazlarken mırıldanır
"savaştık ve yendim, anlatmak zorunda mıyım? öğrenmeden 3 yıl yaşad-"
"her gün öğrenmeye çalıştım, biliyorsun-"
"beni geri getirmek için değil, merakın yüzündendi-"
"söyle potter, ne yaptın?"
harry iç çekerken fısıldar
"hiçbir şey yapmadım.."
snape ona bakıyor, ama göremiyorken harry üzgün, mırıldanır
"hayalkırıklığın için üzgünüm.."
ve elini pansyden çekerken genç kadın gözlerini açar..

pansy dikleşirken snape gideceğini belirtir ve notlarına dokunulmamasını emreder, sonra yok olurken pansy başını ovuyordu, kalkarak kapıya ilerler ve sonra merdivenleri tırmanıp odasına giderken harry de yukarı belirir, odada onu karşılarken pansy yatağa devrilir ve yan dönerken mırıldanır
"duydum.. gerçekten bir şey yapmadın mı?"
harry bir an gergin, yatağa oturup oturamayacağını denercesine eliyle yastığa bastırır, sonra yatağa otururken cevaplar
"elbette bir şeyler yaptım.. ama bunu konuşmayı gerçekten istemiyorum-"
"üç yıldır her gün yaşayınca ben de istemezdim-"
"öyle bir şey yapmıyorum-"
"emin misin? bana dokununca soğukluğunu hissediyorum, ve bu ölüm soğukluğu değil potter, ölümlerin ruhları böyle soğuk olmaz.."
harry bordo örtüde oturuyor, yanında uzanmış kadına bakarken
"neler böyle soğuk olur?"
"içi donmuşlar.."
harry hafifçe gülümserken pansy de gülümser ve
"neden biraz ısınmaya çalışmıyorsun?"
"seninle mi ısınacağım?"
"en iyi çaren benim değil mi? ayrıca hatırlatırım, okulun en güzel ve seksi kızydım ben, sen bile inkar edemezsin-"

"ne demek, haddime mi düşmüş.."
pansy hafifçe gülümseyerek ona bakarken harry mırıldanır
"bana acımıyorsun, değil mi?"
"ne demek, haddime mi düşmüş.."
harry gülümserken cevap vermez..

harry uyuyan pansynin yanına tetikte, sessizce uzanırken onu üşütmek istemiyordur, ama genç kadın o kadar sıcaktır ki, o kadar *canlıdır* ki, harry onun tavsiyesini dinlemek istiyordur: genç adam ona dokununca kafasındaki sesler susuyordur..

S: AQUA – TURN BACK TIME

Give me strength, to face this test tonight.
If only I could turn back time, if only I had said what I still hide
If only I could turn back time, I would stay for the night, for the night.

pansy kollarında, yüzünde, boynunda sessiz, serin dokunuşlar hissediyorken o tarafa döner, saçları omzundan, boynundan geriye atılırken pansy elini uzatıp ona koyarken süveterin altındaki soğukluğu hissedince gözlerini açar, ve yanında, yukarda ona bakan yeşil gözleri bulurken ikisi de bir an konuşmazlar, sonra genç kadın fısıldar "okuldayken hep sıcaktın.."
"canlıydım.."
pansy elini yukarı kaldırarak onun boynuna çıkartır, ordan yanağına gider, ve başparmağıyla hafifçe okşarken fısıldar
"canlıydın evet.. gözlerin parlardı.. sinir olurdum.. benim gözlerim de yeşil, ama hiç öyle parlamazdı.."
harry ona bakarken cevaplar
"gözlükler yansıma yapmıştır.."
pansy gülümserken elini çekmemiştir, fısıldar
"canını yakıyor muyum?"
"canım yok, ve hayır.. aslında iyi geliyor, sıcaksın.."
pansy ohlarken elini tekrar onun boynuna indirir, genç adam elinde olmadan gözleri kapalı, başını öbür tarafa yatırırken pansy onu izliyordur, dudağını ısırarak doğrulur, ve genç adamın mükemmel gözükken boynuna dudaklarını bastırırken harry boşuk bir ses çıkartarak geriler, ne yaptığını sorarken pansy onu iterek üzerine geçer, harry korkmuş, ona bakıyorken pansy de ona bakıyor, konuşur
"şu anda ısınıyor olmalısın.."
harry gergin, yutkunurken gerçekten de altında onun yatakta bıraktığı sıcaklık, üzerinde de ta kendisi vardır, harry başını sallarken pansy nefesleri hızlanmış, fısıldar
"sen öldüğünde pişman olduğum şeylerden biri neydi, biliyor musun?"
"yoldaşlığa geçmemek?"
pansy hafifçe gülerken mırıldanır
"seni adam gibi öpmemiş olmak.."
harrynin gözleri büyürken pansy üzerinde, dudakları onunkilerin üstünde, nefesi sıcak, ona vuruyorken fısıldar
"o şişe çevirmecede herkes bizi izliyordu.. ama yalnız olsaydık farklı olabilirdi.."
harry o gün-geceyi hatırlarken konuşmamıştır, pansy fısıldar
"öpersem belki o kadar ısınırın ki, gerçek olursun.."
ve harry o an tekrar öldüğünü hissederken pansynin dudakları onunkileri örter..

pansy dudaklarındaki ılık soğukluğa daha da eğilerek elini onun saçlarına daldırırken harry tam tersi duygularda, sanki beyninden sıcak bir çubuk sokulmuşçasına canlanmış, düşünceler dört bir yandan saldırıyor, her şeyi tekrar yaşıyor, tekrar *duyuyorken* dudaklarını çekerek hırıldar

"hayır, pa-"
"evet potter, çocukluğun sırası değil-"
"pansy ben ölüyüm-"
"ama benim ölürsün, sus-"
"fantazinin sırası mı!"
pansy onun üzerinde, ona bakarken harry gözleri dolmuş, konuşur
"iyi hissetmiyorum.."
pansy onun üzerine otururken şaşkın, fısıldar
"niye?"
harry ona bakıyor, saldırmayacağını anlayınca geri, yatağa düşerken cevaplar
"her şeyi duydum bir an.. başımdan sıcak bir şey aktı sanki-"
"hayat?"
harry kaşlarını çatarak ona bakarken pansy başını yana yatırmış, ona bakıyordur, harry dikleşir ve onu boynundan yakalayıp kendine çekerken dudakları birleştiğinde pansy hafifçe inler..

pansy yatağa çevrilirken üzerindeki ılık onun ateşine karşılık mükemmeldir, serin eller kazağını çıkartır, eteğini çekiştirir, ve sonra tekrar ona alçılırken pansy fısıldar
"daha önce yaptın mı potter-"
"sus pansy, dinliyorum.."
"beni kullanıyorsun.." harry onun üzerinde, ona bakarken mırıldanır
"itiraz ettiğini görmedim.." pansy hafifçe sırıtırken konuşur
"umarım iyisindir.." harry sırıtırken cevaplar
"ben muhteşem çocuğum.." pansy gülümserken harry ona eğilir, ve onu tekrar öperken sesler geri gelir, genç adam onları dinlerken pansy de onu kendine çekiyordur, ikisinin vücutları birbirine hizalanıyor, eller her yerde dolaşıyorken zamanı geri çevirmek mümkünse, harry hepsini duyuyordur..

pansy çamaşırlarının ne ara gittiğini anlamamış, ama alev alev yandığını anlamışken harrynin soğukluğu muhteşemdir, ve genç kadın bir an sonra bacaklarının arasında soğuk bir parmağı hissettiğinde feryat eder, harry ona bakarken pansy fısıldar
"şu an gelebilir-" cevap olarak bir an sonra buz gibi bir harryi içinde hissettiğinde pansy daha feryat edemeden harryden öyle bir inleme duyar ki, o an orgazm olurken genç adamın başı onun başına dayalıdır, ve harry titriyordur, *inliyordur*, pansy gözleri dolmuş, onu kollarıyla sararken yana çevirir, ve buz gibi bir yağmurun içine yağdığını hissederken harrynin gözyaşlarını öperek siler..

"harry, harry iyi olduğunu söyle-"
genç kadının sesi panik doluyken pansy ondan ayrılarak dikleşmeye çalışır ama harry onu belinden sıkıca tutarak gitmesini engellerken boynuna fısıldar
"böyle kalabilir miyiz? biraz?"
pansy ne diyeceğini şaşırılmış, yutkunarak tamam derken harry hala içindedir, ama artık ılıktır, ve pansy ilk defa böyle kalmaktan tiksizken harry hala arada sırada titriyordur, pansy onun saçlarını okşarken fısıldar
"ne duyuyorsun?"
bir süre sessizlikten sonra harry çatlamaş bir sesle cevaplar
"her şeyi.. kahkahalar, gülüşler, ağlamalar, bağırışlar.. dışardaki her şey.."
pansy sessiz kalırken harry onun siyah saçları arasında gizlenmiş, fısıldar
"ama ağladığım o değildi.."
pansy şaşkın, dururken komodine bakıyordur, harry onun saçlarına fısıldar
"sen geldiğinde.. sanki bir an canlandım.. kalbim attı.."
pansy'nin kalbi bunu duyunca dururken harry başını daha da gizliyordur, genç kadın üzüntüyle öperek şıştler ve onu sıvazlamaya devam ederken fısıldar
"şimdiye kadarki en iyi seksimdi, ve sadece 1 saniye sürdü, ben devamına varım.."

harrynin ağlamış sesinden hafif bir gülüş duyulurken pansy de gülümser..

"böyle şeyler hissediyorsan, umut var demektir potter.. ölü değilsin, ama canlı da değilsin, bedeninin hala var, sadece tutunamıyor.."

"sana tutundu.."

"bayağı sıkı tutundu aslında.."

harry ohlarken kendini çekecek olur ama pansy onu durdururken fısıldar

"asılmışken bırakmasına gerek yok.."

harrynin bakışları ona çıkarken pansy de ona bakıyordur, konuşur

"tamam güzel seksti, ama ben de koptum bir an potter, ve yere inmeme izin bile vermedin, ben bencil bir kadını.."

harry ona bakarken pansy hafifçe gülümser, ve eli onun sırtından aşağı inerken bir an sonra fısıldar

"aha.. uyandık.."

harry gülerek gözlerini devirirken pansy onu üzerine çekerek konuşur

"seks hayaletim olabilirsin.."

harry hımmmlayarak ona eğilirken mırıldanır

"yine patlarsam ne olacak?"

"bu sefer sarılmam, ben de patlamak istiyorum.."

harry anlaştık derken genç kadının boynunu öpüyordur, pansy vücudunu gererek ona kaldırırken fısıldar

"ılıklaştın.."

harry gülümserken cevap vermez..

harry nefes nefese, gereksiz nefeslerle, onun belini kavramışken daha önce böyle bir şey yaşamamıştır, beyni patlayacak gibi oluyordur ama bırakamıyordur, ve sadece hayat ya da sesler değildir, genç kadının bedeni, çıkarttığı sesler, ve kokusu..

harry onun boynunu hafifçe yalarken pansy altında titrer, ve elleri saçlarına girerken harry tekrar kendini iter, her itiş onu delirtiyordur, daha fazlasını istiyordur, ve pansy de sanki daha fazlası için onu çekerken bir süre sonra harry tekrar o keskin maviliğin yaklaştığını hisseder, ve bir ses çıkartırken pansy de onaylayan bir sesle ona tutunur, bir an sonra harry tekrar onun tarafından sarıldığını hissederken dünyası kararır..

sabah, pansy, ılık bir itişle gözlerini açarken odada kimse yoktur, üstü açıktır, ama pansy yutkunurken bir şeyler oluyordur, tekrar o itiş hissederken fısıldar

"harry?"

ama cevap gelmezken genç kadın bacaklarının arasında ıslak bir şeyi hissedince inleyerek başını geri yatırır, ve yastıklara geri düşerken iki görünmez el bacaklarını ayırır, pansy oraya bakıyor ama hiçbir şey görmüyor, harrynin kim bilir ne zaman başladığı için nerdeyse sonlarındayken titreyerek fısıldar

"bu kadar çarpık fikirleri senden beklemezdi-" genç kadın cevap olarak korkunç bir dil vuruşuyla susturulurken bir an sonra pansy inler

"bunu nerde öğrendin bilmek istemi-potter!" ve pansy elini uzatıp onun görünmez başını yakalarken bir an sonra inliyordur, ve yine bir an sonra siyah bir kafa görünür olurken pansy nefes nefese, ona bakar, potter sırtarak dudaklarını onun karnına sürterek temizler, ve sonra yüzüne gelerek mırıldanır

"günaydın.. saat 8.."

"ne kadar faydalı bir saatsin sen.."

harry sırtarak ona eğilip öperken pansy de gülümseyerek ona tutunur..

pansy banyodan çıkıp havlusuyla odaya girdiğinde içerdeki blaise'i görünce feryat eder, ve öbür tarafa bakarken harry yatağa oturmuş, ona bakıyordu, pansy diğer genç adama dönerken gülümser

"blaise.."

blaise kaşını kaldırırken pansy endişeli, saçlarıyla oynuyordu, blaise mırıldanır

"bu ev gerçekten soğuk pansy-"

"güzel, ben seviyorum.."

harry onlara bakarken yatağın başına dayanarak konuşur

"evet, oldukça seviyor hem de.."

pansy eliyle ona susmasını işaret ederken blaise'e dönerek sorar

"neden geldin?" blaise kaşını kaldırarak

"neden geldim? neden gelebilirim sence? dün kaçtın hemen.."

pansy geriliyorken duvara çarpar, blaise önünde, hafifçe onun havlusunu çekerken pansy hızla fısıldar

"derse geç kalaca-"

"daha bir saat var, hızlı olmak sitediğimizde olduğumuzu bilirsin-"

"ama çok yorgunum-"

"sen? seks için?"

"blaise-" ama genç kadın öpülerek susturulurken gözlerini yumar, sonra açarak onu itmeye çalışırken harry ona bakıyordu, pansy onun gözlerini görebiliyorken blaise havluyu tamamen çekerek kenara atar, harry gülümseyerek başını öbür tarafa çevirirken pansy şaşkın, önüne döner ve

"ah, blaise hayır-"

blaise kaşlarını çatarken pansy havlusunu alır ve sonra hızlı bir büyüyle giyinirken onunla duvar arasından çıkarak konuşur

"aslında uzun süredir konuşmak istiyordum, senden kaçış sebebim sadece okul değil.. bu eve geliş sebebim de öyle.."

blaise kaşlarını çatarken harry de dinliyordu, pansy canlı olan adama dönerek

"ayrılmak istiyorum.. güzel seksti evet-"

"ama daha iyisini buldun?"

pansy başını sallarken blaise hımmalar, sonra başını sallar ve

"tamamdır.. gidelim mi? hazır mısın?"

pansy beş dakika der, blaise başını sallayıp dışarı çıkarken genç kadın iç çeker, ve öbür tarafa dönerken harry ona bakıyordu, pansy yatağa çıkar, ve dizleri üzerinde ona gelirken ona bakıyor, fısıldar

"başka bir hayaletle beni aldatırsan seni öldürürüm.."

harry gülümserken pansy midesinde bir şeylerin hopladığını hisseder, ama bozuntuya vermezken genç adam mırıldanır

"kahvaltı etmeyi unutma.."

pansy başını sallar ve geri çekilirken harry uzanıp onu yakalar ve kendine çekerek öperken pansy de rahatlayarak ona tutunur, ve ikisi yatakta sarmaş dolaş, birbirlerinden kopamıyor, öpüşmeye devam ederken harry bir anda onu iter, pansy ne olduğunu soracakken blaise kapıyı çalmadan içeri girer ve ona bakarak

"hadi?"

pansy başını sallar ve kalkarak o tarafa ilerlerken blaise koridorda uzaklaşır, pansy geri dönüp ona bir öpücük atarken blaisein peşinden koşturur, harry kendi kendine gülerek geri, yatağa düşer..

snape ona bakarken pansy sorar

"bir anlamı olabilir mi?"

"size özel bir hayalet gibi mi-"

"hayalet değil profesör, bir şeyler var-"

"evet var, karanlık lordun son silahıyla onu vurarak gittiği açık.."

pansy kaşlarını çatarken

"ve o nedir?" snape otururken cevaplar

"dumbledore burada olsa açıklamaktan büyük zevk alırdı eminim.. onun anısına bir limonata ve şeker istemediğinizden emin misiniz?"
pansy ona öyle bir bakar ki snape genç slytheriniyle gurur duyarken cevaplar
"dumbledore her zaman harynin silahının sevgi olduğunu söyleyip durmuştur.."
pansy de iskemlelerden birine otururken snape devam eder
"ve hary o eve bağlı, çürümeye terk edildiyse, kilidi o şekilde alamayacağı bir şey olmalı.." genç kadın kaşlarını çatarken snape ona bakarak
"pansy.." pansy gerilirken genç adam mırıldanır
"haryden hoşlanıyor musun?"
pansy yutkunurken şu an limonata iyi bir fikir gibi geliyordur..

"hoşlansam ne olacak?"
"soruma cevap ver-"
"size ne faydası olacak ki-"
"ne kadar derinde olduğunu anlamaya çalışıyorum.. legilimens de yapabilirim, ama nezaket kuralları dahilinde sordum, şimdi cevap ver.."
pansy dişlerini gıcırdatırken cevaplar
"okuldayken bastırılmış bir ilgim vardı, sonra bir kere karşılaştık, nerdeyse yatıyorduk, ama olamadı-"
"neden?"
"onu ne yapacaksın?"
snape sırtırken pansy gözlerini devirir ve cevaplar
"granger bizi basmak üzereydi, biliyorsun, ikisi beraberdi.. neyse, ondan sonra son savaş günü gördüm sadece, eve girerken, bir de şimdi.."
snape başını sallarken mırıldanır
"aşkınsın yani.."
pansy hızla başını kaldırırken snape o anlatırken çoktan göreceğini görmüş, sırttır..

"ona aşkınsın, o da sana bir ilgi duyuyor, en azından şimdi duyuyor, ve ayrıca beraber olduğunuzda kalbinin attığına yemin ediyor.."
pansy ona bakıyorken snape ayağa kalkar ve
"ne kadar üzülsem de, bayan grangerla konuşmamız gerek, biçim değiştirmeye ihtiyacımız olacak.."
pansy yüzünü buruştururken snape dışarı çıkar, genç kadın iç çekerek ikisinin dönmesini bekler..

hermione içeri girerken yüzünün rengi atmış, sorar
"nerde?" pansy ayağa kalkarak ona dönerken
"şimdi mi inandın?" hermione kızgınlıkla ona bakarken snape mırıldanır
"bayan granger olanları aştığı için kendisiyle savaş çekiyor-"
"çekmiyorum, hary de aşmamı isterdi-"
"evet, krum da ne güzel aşılacak insan-"
"pansy!" pansy gözlerini devirirken hermione sorar
"nerde dedim-"
"evde granger, nerde olabilir, lanet olası bir hayalet oldu!"
hermione gözleri dolmuş, ona bakarken pansy de ona bakıyordur..

hary evde, hala araştırırken bir anda bir sürü kişi eve cisimlenir, genç adam başını kaldırırken pansy içeri giriyordur, konuşur
"hey potter, sevgilin geldi.."
hary gülümseyerek kaşını çatarken hermione içeri girer bir an sonra, harynin bakışları ona giderken kaşları çatılı, pansy döner ve
"neler oluyor?"

hermione ise boşluğa bakıyor, fısıldar
"harry?"
snape de içeri giriyorken harry yutkunarak ayağa kalkar..

"yanımda duruyor.."
hermionenin bakışları oraya giderken harry pansye dönmüş, sorar
"neler oluyor pansy-"
"snapele olayı çözdük sanırım, ve grangerın yardımına ihtiyacımız var-"
"çözdünüz mü? neymiş? yaşayacak mıyım?!"
pansy bir anda kollarından yakalanarak ona bakarken hermione bir feryat kopartmıştır,
snape onu düşmemesi için tutarken harry pansye bakıyordur, sorar
"yaşayacak mıyım?"
pansy de ona bakıyorken mırıldanır
"deneyeceğiz.."
harry gülümsüyor, ona bakarken eğilir ve onu yakalayarak kendine çekerken hermionenin
sesi duyulur tekrar, bu sefer snape de konuşurken harry hızla geri çekilir
"harry, görüyoruz."

"şu anda göremiyoruz.. ama demin ne yaptığını gördük.."
harry ohlarken pansy sessizdir, hermione fısıldar
"ne ara, daha kaç gün old-"
"inan seni üzme istemezdim hermio-ah kimi kandırıyorum, umrumda değil.."
pansy ona dönerek bakarken harry omzunu silker, genç kadın hermione'ye dönerken ona
bakarak konuşur
"üzgün olduğunu söylüyor, şoktan ne yapacağını bilememiş.."
hermione başını sallarken harry gözlerini deviriyordur, konuşur
"umrumda mı sanıyorsun? artık sadece kendimi düşünüyorum pansy, 3 senede inan bunu
çok iyi anladım.. hermione burda bahçede ağlarken kimin tarafından teselli edildi ben
gördüm.." pansy ona dönerken harry de kaşını kaldırır, genç kadın hermione'ye dönerken
"harry senin viktorla olduğunu zaten biliyordum.. beraber buraya gelmişini-"
"ah harry! inan seni üzme-"
"istemezdin evet biliyorum, ama üzülmedim zaten, ben ölüyüm.."
ve genç adam onları geçerek dışarı çıkarken sadece pansy onun dışarı çıktığını
görmüştür, hermione konuşarak üzüntüsünü anlatmaya devam ediyorken pansy iç
çeker..

snape ve hermione oturmuşlar, genç adam düşündüklerini anlatıyorken hermione çok
içerisinde, dinliyordur, pansy çıkarak harry'yi aramaya koyulurken görünmez birini aramak
gerçekten zordur, ama genç kadın alt katta koridorda giderken bir anda yuvarlanır gibi
olurken görünmez kollar onu yakalar, pansy onun kucağına düşerken fısıldar
"görünsen ölür müsün, nasılsa ben görüyorum sadec-" pansy dudaklarının örtülmesiyle
susarken harry onu kucağında kendine çekiyor, saçlarını elleriyle aralarından çekerek
genç kadını kavriyorken pansy nefes nefese ayrılır ve
"harry bu delilik, hermioen yukard-"
"hermione bitti, o bitirmese de ben bitirdim,-"
"ve ne, beni mi istiyorsun-"
"ah deli gibi kıskanan birini? evet-"
"kıskanmıyorum!" harry sırtarak onu kendine çekerken pansy kıskanmadığını tekrar
söyleyerek öpülmeye izin verir, genç adam mırıldanır
"ölüyken bile bana bunları hissettiren biri.. canlıyken bana neler yapardın bilmiyorum.."
"o gün devam etsen görürdün belki.."
harry çoktan görünür olmuş, onun gözlerine bakıyorken fısıldar
"belki.." pansy de ona bakıyorken snape'in sesi duyulur
"potter, pansy.. hadi.."

"sevgiyi almaya çalışacaksın?"
pansy tekrarlarırken snape başını sallar, ve konuşur
"bu dünyada seni en çok seven kadın burda.."
harry pansye bakarken pansy hermione'ye bakıyor, hermione ise parmaklarıyla oynuyordur, snape konuşur
"işe yaramak zorunda.."
harry emin olmadığını söylerken pansy ona dönerek
"saçmalama potter, ne zaman ondan daha iyi bildin?"
harry homurdanırken snape mırıldanır
"ne cevap verdi bilmek istiyorum.."
pansy ona dönerek gülümser ve
"hiçbir zaman dedi-"
"pansy!" snape hafifçe gülümserken pansy de sırtır ve önüne dönerken hermione onu izliyordur..

snape akşama doğru iksirleri hazırlamış, üçünü de farklı odalarda bulmuş, çağırırken salonda toplanılır, ve hermione özlerin biçimlerini değiştirme konusunda gücünü toplarken pansy sadece aracı olarak ortalarında oturuyordur, snape iki kıza da iksir verir, ikisi de sormadan içerler, snape de üçüncü şişeyi içerken harry hayretle fısıldar
"sen de mi-"
"elbette potter, sus ve otur.."
harry derhal otururken snape yine onu duymadan cevap vermiştir, pansy gülümserken hermione hazır olduğunu söyler, snape mırıldanır
"pansy, bir elinle benim elimi, diğeriyle hermione'yi tut, ve potter, sen de pansye dokun.."
söylenenler yapılırken harry pansynin arkasında, ayakta duruyor, elleri omuzlarındadır, genç kadın yanağında bir öpüş hissederken derin bir nefesle gözlerini kapatır..

hermione ve snape bir süre sonra hissettiklerini söylemişler, ama pansy acı çektiğini söylüyorken bir an sonra acıyla haykırarak yere düşer, harry onu yakalarken faydasızdır, cisim bile olamıyordur artık, snape bağırır
"bırakma sakın potter!"
ve hermioneyle snape pansynin elini tutmuşlar, yerde kıvranan kadının yanında büyüye devam ediyorlarken harry onu sarmalamış, fısıldıyordur
"voldemort yapıyor, üzerime kilitler koymuş olmalı, pes etme, lütfen, lütfen lütfen lütfen-"
pansy gözleri kapanırken kulağında aynı kelime onlarca defa, yüzlerce defa dönmeye devam ederken potter boşuna konuşuyordur, ama genç kadının ne olursa olsun bırakmayacağını söyleyecek gücü yoktur..

"HARRY!"
harry başını kaldırıp ona baktığında hermione ağlıyor, ona sarılırken genç adam bir an sonra pansyden sökülerek alınır, ne olduğunu anlayamıyorken öksürür, nefes alması gerekiyordur,-
"içine çek potter, havayı çek-"
harry öbür tarafta ona bakan snape'e bakarken snape de ona bakıyordur, harry boğulurcasına nefes alırken genç adam hafifçe gülümser, harry atılarak ona sarılırken snape afallamış, durur bir an, hermione de ağlayarak onları izliyorken ellerini çenesinde birleştirmiştir, üçü gülerken sarılırlarken harry hermione'yi sımsıkı sararak teşekkür ediyordur, dudakları birbirini bulurken genç kadın ağlıyor, titreyerek onu öperken harry de onu tutarak kendine çeker, ama hiç biri pansynin titreyen bacaklarla dışarı çıktığını fark etmez..

S: TRAVIS – LOVE WILL COME THROUGH

It's burning a hole, I can't get to sleep, I can't live alone in this life.
So take me, don't leave me, take me, don't leave me
Baby, love will come through, it's just waiting for you.

"pansy nerde?"

diğerleri de bakınırlarken harry genç kadını artık o kadar hissedemiyordur, nerededir bilmiyordur, yaşıyordur, ama ondan uzaklaşıyordur sanki, harry boğulurken fisıldar "nerde? pansy?"

genç adam dışarı çıkarken sokak kapısı açıktır, harry korku dolu, o tarafa ilerlerken pansy büyük ve boş sokakta yürüyor, uzaklaşıyordur, harry arkasından seslenir

"PANSY!"

ama genç kadın durmazken harry gücünü toplayarak arkasından koşmaya başlar..

"nereye gidiyorsun?"

cevap yok, yürümeye devam et, uzaklaş-

"pansy, acı bana, daha yeni dirildim, daha fazla yürüyemem.."

pansy iç çekerek dururken ona döner ve

"ne istiyorsun?"

harry ona bakarken sorar

"esas sen nereye gidiyorsun? niye kaçtı?"

"kaçmadım, eve gidiyorum-"

"orası evin sanıyordum-"

"sen yokken evet.. ama artık mallarına geri konarsın.."

ve pansy tekrar yürümeye başlarken harry de yanında ilerler, sorar

"neden gıcıklık yapıyorsun?"

"yapmıyorum, çok mutluyum, bak-" ve genç kadın ona dönüp kocaman gülümserken harry ona bakar, pansy önüne dönerek aynı suratla yürümeye devam ederken harry gözlerini devirir ve onu kolundan çekip kendine yapıştırır, dudaklarına saldırırken pansy geri kaçmaya çalışır, ama artık karşısındaki adam güçlü, sert, ve canlı, onu tutarken dudaklarını ondan kopartarak hırıldar

"kaçabileceğini sanıyorsan yanıyorsun, artık eve bağlı değilim-"

"beni zorlayamazsın-"

"zorladım bile.."

pansy ona bakarken harry de ona bakıyordur, konuşur

"eve dönüyoruz-"

"niye-"

"seni yatağa atıp sabaha kadar sevişeceğim, mahsuru var mı?"

pansy hafifçe yumuşarken sorar

"hermione ne olacak?"

"bulgaristana geri dönebilir.."

pansy hımlarken harry gözlerini onunkilerle aynı hizaya getirerek

"ona gideceğimi düşündün.."

"saçmalama-"

"öyle düşündün, yalan söylüyorsun-"

"evet düşündüm, ayılır ayrılmaz dudaklarına yapıştın çünkü-"

"mutluydum çünkü! özür dilerim gerçekten, hermione benim benliğimde olan biri, o an çok doğal geldi, orda sen olsan inan seni öperdim ama kaçmışsın-"

"kaçmadım ben-"

"her neyse.."

pansy de susarken harry ona bakarak

"lütfen.."

pansy ona bakarken cevaplar

"amma söyledin-"

"sana söyleyebilirim.. sabaha kadar.. ya da ne kadar istersen.."

pansy hafifçe gülümserken fısıldar

"seni dirilttim diye bana asılıyors-"

"saçmalıyorsun.."

"evet.." harry de gülümserken pansy gülümser ve

"bırakmayacaktım.." genç adam kaşını çatarken pansy açıklar

"boşuna yalvardın.. bırakmayacaktım.."

harry bunun üzerine cevap vermeden ona bakarken pansy de ona bakıyordu, gri ve yıkık dökük bir sokağın ortasında, sadece ikisi vardır, ve sarılmışlardır, öylece bakıyorlardır, bir süre sonra genç adam genç kadına eğilerek öperken genç kadın da ona cevap verir, ve ikisi sarılırlar..

"bir süre büyü yok, ayrıca basın yarın kapınıza düşecektir-"

"basın nerden bilecek pardon, bir süre söylemezsek bilemezler-"

"ben bilgi sızdırırsam ne olacak?"

harry ona bakarken cevaplar

"okuluna gelip karanlık sanatlara karşı savunma verirsem susarsın.."

snape bunu duyunca hahlarken harry sırtır ve

"anlaştık.. git şimdi.."

"potter-"

"git snape, işim var.."

snape ona bir bakış atarken genç adamın gözleri parlıyordu, snape mırıldanır

"bunu söyleyeceğimi düşünmezdim ama,-"

"söyleme o zaman.. en azından şahitler önünde.. sonra inkar edemezsin.."

"doğru.. ölüm zekani açmış potter.."

ve genç adam cisimlenirken diğer üçü arasında bir sessizlik olur, pansy geri çekilirken

harry hermione'ye döner ve

"hermione ben-"

"anlıyorum harry.."

harry ona bakar, genç kadın gülümser ve

"dönmene gerçekten çok sevindim.. ve artık hayatını yaşamayı istiyorum.. ben de

yaşıyorum çünkü.."

harry başını sallarken hermione gülümseyerek ekler

"inan gerçekten çok mutluyum.." harry başını sallar ve ona sarılırken cevaplar

"ben de öyle.. sağol, sen olmasan yapamazdı"

"saçmalama, ben bir şey yapmadım.. snape pansynin sevgisini kullandı.."

pansy bunu duyunca ona dönerken harry de şaşkınca geri çekiliyordu, hermione

gülümser ve cisimlenerek yok olurken harry diğer kadına döner, pansy geriliyordu, harry

ona bakarken genç kadın önüne döner ve kapıdan fırlayıp merdivenlere koştururken harry

bir an sonra arkasından fırlamıştır..

pansy kapısını elleriyle itmeye çalışırken diğer taraftaki daha güçlüdür, onu odaya geri püskürtürken pansy yatağa düşer, harry zaten bundan faydalanmak istiyor, onun üzerine çıkıp genç kadını bacakları altına hapseder ve daha itiraz etmesine ya da inkar etmesine dahi fırsat bırakmadan yakalayarak öpmeye başlarken pansy iki saniye sonra inleyerek zaten her şeyi unuttur ve onu kendine çekerken büyü işini o halleder ve bütün kıyafetleri yok ederken donmadan ya da yanmadan, ılık ve uyumlu, nefesleri iki tane olmuş, birbirine karışıyorken pansy büyücü dünyasından çok, kendisinin kazandığından emindir..

THE END

whee :D

çok derine inebilecek bir konuydu, ama insan istemedim :D

15.01.07

17.01.07

Merhaba,

Okuduđunuz Őeyden memnun kaldıysanız bir yorum bırakmanız beni oldukça memnun eder.

.pdf'lerin arkadaşlar arası dolaşacağını ve o süre içerisinde sitenin iç adreslerinin değişebileceğini hesaba katarak yorum için size iki yol vereceğim;

a. Mail.

Bana her zaman awakencordy@merkez-masa.com yoluyla ulaşabilirsiniz.

b. Site.

Bu hikaye Verankton'a bağlı, mutlaka orada bir yorum formu vardır, oraya gidebilirsiniz:
<http://verankton.merkez-masa.com>

Fazla zahmetli, farkındayım, ancak çalışmayan bir servis sunmaktan iyidir diye düşünüyorum.

Yorum gönderseniz de, göndermeseniz de, umarım okuduğunuzdan hoşnut kalmışsınızdır ve umarım ben Őu anda daha güzellerini yazıyorumdur.

Teřekkürler,

Awakencordy

Site: <http://merkez-masa.com>

Bu hikayenin geldiği alt site: <http://verankton.merkez-masa.com>

Her hakkı saklıdır.